

La llegenda de l'edelweiss

Hi havia una vegada, a la Vall d'Osta, una muntanya que li agradava xerrar tot el dia amb els animals, amagats entre les roques.

Però la nit, se sentia soleta i neguitosa, plorava sense parar.

Des del cel, la lluna i les estrelles se la miraven sense poder fer res per ella.

Una nit, una estrelleta es destacà del firmament.

Ràpidament, travessà la volta del cel; baixà a terra sobre la muntanya.

Relliscà entre les roques i s'aixafà pel sòl entre les enormes esquerdes de la terra.

En veure-la, la muntanya li demanà:
- Com és què has vingut a parar aquí?
- T'he sentit plorar i he decidit venir a fer-te companyia, va respondre l'estrella.

La muntanya, tot eixugant-se les llàgrimes, féu un somriure, però l'estrelleta tenia tan fred que tremolava com una fulla.

Llavors, la muntanya la recobrí d'un lleuger plomissol.

Tendrament, l'estrelleta s'agafà a les ferrenyes arrels dels avets i s'adormí.

El dia següent, com de costum, el sol es llevà i...
quina sorpresa tingué en mirar cap a la muntanya!

Va veure una flor vellutada molt bonica, amb pètals
de plata.
L'edelweiss havia nascut durant la nit.